

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2587/2567

บริษัท ด. โจทก์ นาย ม. ผู้ร้อง บริษัท ข. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 5, ป.วิ.พ. มาตรา 292, ป.วิ.พ. มาตรา 295

ย่อ / หลักกฎหมาย

กระบวนการบังคับคดีต้องมีความชัดเจน แน่นนอนและคาดหมายได้ และไม่อาจถือว่าการถอนการบังคับคดีเป็นสิทธิเด็ดขาดของเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาที่จะกระทำเมื่อใดก็ได้ โดยเฉพาะเมื่อเกี่ยวพันกับบุคคลภายนอกผู้กระทำการโดยสุจริต เมื่อข้อเท็จจริงยังไม่อาจเชื่อได้ว่าในวันที่ 28 สิงหาคม 2563 โจทก์ตกลงกับจำเลย และได้รับชำระหนี้จากจำเลยแล้ว นอกจากนั้นในวันนัดไต่สวนคำร้องขอให้เพิกถอนคำสั่งอนุญาตให้โจทก์ถอนการบังคับคดีเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2564 ก็ปรากฏว่าโจทก์มิได้มีผู้แทนโจทก์มาเบิกความยืนยันเรื่องการตกลงกับจำเลยและรับชำระหนี้จากจำเลยตามสำเนาเอกสารที่ส่งศาลเช่นเดียวกับจำเลยก็ได้มีผู้แทนของจำเลยมาเบิกความยืนยันในเรื่องดังกล่าว คงอ้างแต่เจ้าพนักงานบังคับคดีเป็นพยานเท่านั้น ทั้งในวันที่โจทก์ยื่นคำร้องขอถอนการบังคับคดีฉบับลงวันที่ 16 มีนาคม 2564 นั้น ทนายโจทก์ซึ่งเป็นตัวแทนในคดีที่โจทก์แต่งตั้งไว้กลับแจ้งในคำร้องว่าที่ดินแปลงนี้อยู่ระหว่างการขายทอดตลาด ซึ่งมีความหมายว่ายังไม่มีผู้ใดซื้อได้ทั้ง ๆ ที่โจทก์และหรือทนายโจทก์ควรต้องรู้อยู่แล้วว่าที่ดินแปลงนี้ผู้ร้องเป็นผู้ซื้อได้ตั้งแต่วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2564 การที่โจทก์และหรือทนายโจทก์กลับระบุในคำร้องเช่นนั้น จึงเป็นการให้ข้อเท็จจริงที่ทำให้ศาลชั้นต้นหลงเข้าใจไปว่าที่ดินแปลงนี้ยังขายทอดตลาดไม่ได้และอนุญาตให้โจทก์ถอนการบังคับคดีที่ดินแปลงนี้ไป แม้โจทก์จะอ้างว่าที่ทนายโจทก์ทำไปเช่นนั้นเป็นความบกพร่องของทนายโจทก์เองก็เป็นข้ออ้างที่รับฟังไม่ได้ เพราะพฤติการณ์ตั้งแต่ต้นแสดงให้เห็นว่าทั้งโจทก์และจำเลยที่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดี ไม่เอาใจใส่ต่อกระบวนการบังคับคดีที่มีความสำคัญกระทบโดยตรงต่อส่วนได้เสียของตน กระทั่งต่อการทำงานของศาล และเจ้าพนักงานบังคับคดีและที่สำคัญกระทบต่อผู้ร้องซึ่งเป็นบุคคลภายนอกผู้ชำระราคาโดยสุจริตและได้สิทธิอันเกิดจากสัญญาซื้อขายโดยชอบแล้ว โจทก์จึงไม่มีสิทธิถอนการบังคับคดีที่จะส่งผลให้สัญญาซื้อขายที่บริบูรณ์แล้วเป็นอันสิ้นผล การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์ถอนการบังคับคดีเป็นการกระทำไปโดยผิดหลงอันเกิดจากการกระทำของโจทก์ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่สุจริตตามป.พ.พ. มาตรา 5 ที่ส่งผลให้เจ้าพนักงานบังคับคดีถอนการบังคับคดีตามคำสั่งศาล ทำให้กระบวนการปฏิบัติการชำระหนี้ตามสัญญาซื้อขายถูกแทรกแซงและต้องหยุดชะงักลง กรณีจึงมีเหตุอันสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมที่จะต้องเพิกถอนคำสั่งศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้โจทก์ถอนการบังคับคดี

คำพิพากษา

กรณีสืบเนื่องจากจำเลยทำสัญญาซื้อที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ 24562 เนื้อที่ 3 งาน 24 ตารางวาเศษจากโจทก์ แล้วจำเลยผิดสัญญา โจทก์ฟ้องจำเลยเรียกค่าเสียหาย ต่อมาศาลอุทธรณ์ภาค 8 พิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นให้จำเลยชำระเงิน 406,222.08 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ 23 พฤศจิกายน 2557 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 15,000 บาท เฉพาะ

คำขึ้นศาลให้ใช้แทนตามจำนวนทุนทรัพย์ที่โจทก์ชนะคดี คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก คดีถึงที่สุด เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2563 โจทก์นำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดที่ดินเนื้อที่ 3 งาน 24 ตารางวา เศษวา 5/10 พร้อมสิ่งปลูกสร้างบนที่ดินเป็นบ้านพักอาศัยตึก 1 ชั้น กว้าง 20 เมตร ยาว 15 เมตร รวมเนื้อที่สิ่งปลูกสร้าง 300 ตารางเมตร ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 24562 รวมราคาประเมินเฉพาะส่วนของจำเลย 4,105,500 บาท เพื่อนำออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้ตามคำพิพากษา เจ้าพนักงานบังคับคดีประกาศขายทอดตลาดโดยการปิดประกาศเมื่อวันที่ 1 และ 11 พฤศจิกายน 2563 โจทก์และจำเลยทราบเรื่องการประกาศขายทอดตลาดแล้ว ซึ่งกำหนดวันนัดขายทอดตลาดในวันที่ 24 ธันวาคม 2563 วันที่ 14 มกราคม 2564 วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2564 และวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2564 เวลา 10.30 น. ในการขายทอดตลาดเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2564 ผู้ร้องเป็นผู้ซื้อทรัพย์ได้ในราคา 2,880,000 บาท และทำสัญญาซื้อขายกับเจ้าพนักงานบังคับคดีในวันเดียวกัน ผู้ร้องวางมัดจำไว้ 250,000 บาท ราคาที่เหลือเจ้าพนักงานบังคับคดีอนุญาตให้ผู้ร้องขายระยะเวลาชำระราคาได้ถึงวันที่ 14 มิถุนายน 2564 ต่อมาวันที่ 16 มีนาคม 2564 โจทก์ยื่นคำร้องขอถอนการบังคับคดีที่ดินแปลงดังกล่าว เนื่องจากได้รับชำระหนี้ตามคำพิพากษาจากจำเลย 1,400,000 บาท พร้อมทั้งแนบสำเนาบันทึกข้อตกลงเป็นภาษาอังกฤษฉบับลงวันที่ 28 สิงหาคม 2563 พร้อมคำแปล และสำเนาแคชเชียร์เช็ค มาทำยคำร้องด้วย ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาต แจ้งเจ้าพนักงานบังคับคดีทราบ เจ้าพนักงานบังคับคดีทราบคำสั่งศาลชั้นต้นเมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2564 และมีคำสั่งในวันเดียวกันว่า ถอนการบังคับคดีตามคำสั่งศาล ส่งการเงินคิดค่าธรรมเนียมยึดแล้วไม่มีการขายและค่าใช้จ่ายในการบังคับคดี แจ้งโจทก์ เจ้าพนักงานที่ดิน ผู้ซื้อ และจำเลยทราบ และรายงานศาล วันที่ 24 มีนาคม 2564 ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ศาลชั้นต้นมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งที่อนุญาตให้โจทก์ถอนการบังคับคดีที่ดินแปลงนี้ เพราะเป็นกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 27 (ที่ถูก มาตรา 295) และมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการบังคับคดีต่อไป โจทก์ยื่นคำคัดค้านว่า ที่โจทก์มีได้แจ้งต่อศาลว่ามีการขายทอดตลาดที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างไปแล้วเป็นเพราะความบกพร่องของทนายความโจทก์ โจทก์มิได้ใช้สิทธิโดยไม่สุจริต ผู้ร้องยังชำระราคาไม่ครบ และยังไม่ได้รับโอนกรรมสิทธิ์ ขอให้ยกคำร้อง จำเลยยื่นคำคัดค้านว่า จำเลยชำระหนี้ตามคำพิพากษาให้โจทก์ครบถ้วน จึงไม่มีเหตุที่จะบังคับคดีต่อไป ถือว่าการบังคับคดีเสร็จสิ้นแล้วตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 292 (7) ผู้ร้องยังชำระราคาไม่ครบ และยังไม่ได้รับโอนกรรมสิทธิ์ ขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นมีคำสั่งยกคำร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ ผู้ร้องอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 8 แผนกคดีผู้บริโภค พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ ผู้ร้องฎีกา โดยศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภค อนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภควินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงได้ความดังกล่าวมาข้างต้น คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามที่ผู้ร้องได้รับอนุญาตให้ฎีกาว่า การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์ถอนการบังคับคดีที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ 24562 พร้อมสิ่งปลูกสร้างเป็นการดำเนินการกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบหรือไม่ เห็นว่า การบังคับคดีหลังจากศาลมีคำพิพากษาเป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดีในฐานะเจ้าพนักงานศาล ทำหน้าที่ใช้วิธีการและกระบวนการตามกฎหมายคือการยึดและอายัดเพื่อรวบรวมทรัพย์สินต่าง ๆ รวมทั้งเงินของลูกหนี้ตามคำพิพากษานำมาจัดสรรจ่ายชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในกรณีที่หนี้ตามคำพิพากษาเป็นหนี้เงินและในฐานะที่เจ้าพนักงานบังคับคดีเป็นผู้แทนของเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา แต่ในกรณีที่หนี้เป็นทรัพย์สินอื่นที่ไม่ใช่เงิน การบังคับคดีก็ต้องมีวิธีการและกระบวนการเปลี่ยนทรัพย์สินของ

ลูกหนี้ตามคำพิพากษาให้เป็นเงินอีกด้วย เพื่อนำมาจัดสรรจ่ายชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาต่อไป ซึ่งในกระบวนการเปลี่ยนทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาเป็นเงินนี้ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งให้ใช้วิธีการขายทอดตลาดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ควบคู่ไปด้วย นั่นคือบทบัญญัติในบรรพ 3 หมวด 4 ส่วนที่ 3 ขายทอดตลาด มาตรา 509 ถึงมาตรา 517 ซึ่งการขายทอดตลาดเป็นเอกเทศสัญญาประเภทสัญญาซื้อขาย ชนิดซื้อขายเฉพาะบางอย่าง สัญญานี้จึงก่อเกิดขึ้นด้วยการแสดงเจตนาระหว่างผู้ซื้อกับผู้ขายผ่านผู้ทอดตลาด ซึ่งสาระสำคัญในกรณีสัญญาซื้อขายไม่ว่าชนิดใด นอกจากตัวทรัพย์สินเฉพาะสิ่งที่เป็นวัตถุแห่งหนี้ตามสัญญาที่คู่สัญญาจะต้องตกลงและเข้าใจตรงกันแล้ว ยังจะต้องตกลงและเข้าใจตรงกันเรื่องราคาที่ต้องชำระเพื่อการรับโอนกรรมสิทธิ์ทรัพย์สินที่จะซื้อขายนั้นในขั้นตอนต่อไปด้วย โดยเฉพาะเมื่อเป็นทรัพย์สินที่ต้องจดทะเบียนการได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์ ในกรณีสัญญาซื้อขายชนิดที่กระทำด้วยวิธีการทอดตลาดนี้ เจ้าพนักงานบังคับคดีหรือผู้ที่เจ้าพนักงานบังคับคดีมอบหมายทำหน้าที่เป็นผู้ทอดตลาด ส่วนผู้ร้องเป็นผู้เข้าสู่ราคาหรือผู้ซื้อ เมื่อผู้ซื้อแสดงเจตนาเสนอราคาสูงสุดในระหว่างการทอดตลาด ผู้ทอดตลาดก็จะเคาะไม้ หรือทำด้วยกิริยาอื่นอย่างใดอย่างหนึ่งตามจารีตประเพณีในการขายทอดตลาด การขายทอดตลาดย่อมบริบูรณ์ กล่าวคือ ผูกพันเป็นบุคคลสิทธิระหว่างคู่สัญญาที่บังคับกันได้ตามกฎหมายและตามสัญญา ส่วนการชำระราคานั้น หากมีเงื่อนไขหรือเงื่อนไขกำหนดไว้ การชำระราคาแก่ผู้ขายย่อมเป็นไปตามที่ตกลงกันนั้น สำหรับการดำเนินการให้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินที่ซื้อขายโอนเปลี่ยนมือและเกิดการส่งมอบไปยังผู้ซื้อนั้นเป็นเรื่องของการโอนไปซึ่งทรัพย์สินที่จะต้องดำเนินการต่อไปภายหลัง เมื่อข้อเท็จจริงได้ความแล้วว่าในกระบวนการบังคับคดีที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างของจำเลยที่โจทก์นำยึดไว้โดยชอบ เจ้าพนักงานบังคับคดีได้ดำเนินการขายทอดตลาดจนเคาะไม้ขายให้ผู้ร้องในราคาที่ผู้ร้องเป็นผู้เสนอสูงสุดแล้ว และยังมีการทำสัญญาซื้อขายกันเป็นลายลักษณ์อักษรอีกด้วย สัญญาซื้อขายที่ผู้ร้องทำกับเจ้าพนักงานบังคับคดีจึงบริบูรณ์เป็นบุคคลสิทธิแล้ว แม้ว่าผู้ร้องจะเพียงแต่วางมัดจำไว้ ยังไม่ได้ชำระราคาจนครบถ้วนก็ตาม ก็เนื่องจากได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานบังคับคดีให้ขยายระยะเวลาการชำระหนี้ออกไปได้ กรณีจึงต้องนับว่ากระบวนการบังคับคดีเฉพาะในขั้นตอนการขายทอดตลาดทรัพย์สินของจำเลยเพื่อให้ได้เงินมาชำระหนี้ตามคำพิพากษาได้ก่อเกิดเป็นสัญญาโดยบริบูรณ์ที่บังคับการชำระหนี้กันได้แล้ว กระบวนการในการบังคับคดีต้องมีความชัดเจน แน่นนอน และคาดหมายได้ และไม่อาจถือว่าการถอนการบังคับคดีเป็นสิทธิเด็ดขาดของเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาที่จะกระทำเมื่อใดก็ได้ โดยเฉพาะเมื่อเกี่ยวพันกับบุคคลภายนอกผู้กระทำการโดยสุจริต เมื่อตรวจสอบเอกสารบันทึกข้อตกลงที่โจทก์อ้างว่าตกลงกับจำเลยได้และจำเลยชำระหนี้ให้โจทก์ด้วยเช็คเช็คตามสำเนาบันทึกข้อตกลงเป็นภาษาอังกฤษ พร้อมคำแปลและสำเนาเช็คเช็คพบว่า เป็นเพียงสำเนาเอกสารที่ปรากฏว่าโจทก์ลงชื่อฝ่ายเดียว ส่วนเช็คเช็คก็เป็นสำเนาที่อ่านไม่ได้ความว่า จ่ายให้ใครและใครขอให้ธนาคารจ่าย ข้อเท็จจริงยังไม่อาจเชื่อได้อย่างสนิทใจว่าในวันที่ 28 สิงหาคม 2563 โจทก์ตกลงกับจำเลยและได้รับชำระหนี้จากจำเลยแล้ว นอกจากนั้นในวันนัดไต่สวนคำร้องขอให้เพิกถอนคำสั่งอนุญาตให้โจทก์ถอนการบังคับคดีเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2564 ก็ปรากฏว่าโจทก์มิได้มีผู้แทนโจทก์มาเบิกความยืนยันเรื่องการตกลงกับจำเลย และรับชำระหนี้จากจำเลยตามสำเนาเอกสารที่ส่งศาล เช่นเดียวกับจำเลยก็ได้มีผู้แทนของจำเลยมาเบิกความยืนยันในเรื่องดังกล่าว คงอ้างแต่เจ้าพนักงานบังคับคดีเป็นพยานเท่านั้น ทั้งในวันที่โจทก์ยื่นคำร้องขอถอนการบังคับคดีฉบับลงวันที่ 16 มีนาคม 2564 นั้น ทนายโจทก์ซึ่งเป็นตัวแทน

ในคดีที่โจทก์แต่งตั้งไว้กลับแจ้งในคำร้องว่าที่ดินแปลงนี้อยู่ระหว่างการขายทอดตลาด ซึ่งมีความหมายว่า ยังไม่มีผู้ใดซื้อได้ ทั้ง ๆ ที่โจทก์และหรือทนายโจทก์ควรต้องรู้อยู่แล้วว่าที่ดินแปลงนี้ผู้ร้องเป็นผู้ซื้อได้ตั้งแต่วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2564 การที่โจทก์และหรือทนายโจทก์กลับระบุในคำร้องเช่นนั้น จึงเป็นการให้ข้อเท็จจริงที่ทำให้ศาลชั้นต้นหลงเข้าใจไปว่าที่ดินแปลงนี้ยังขายทอดตลาดไม่ได้ และอนุญาตให้โจทก์ถอนการบังคับคดีที่ดินแปลงนี้ไป แม้โจทก์จะอ้างว่าที่ทนายโจทก์ทำไปเช่นนั้นเป็นความบกพร่องของทนายโจทก์เองก็เป็นข้ออ้างที่รับฟังไม่ได้ เพราะพฤติการณ์ตั้งแต่ต้นแสดงให้เห็นว่าทั้ง ๆ ที่โจทก์และจำเลยต่างก็เป็นผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับคดีแต่ไม่เอาใจใส่ต่อกระบวนการบังคับคดีที่มีความสำคัญกระทบโดยตรงต่อส่วนได้เสียของตน กระทั่งต่อการทำงานของศาล และเจ้าพนักงานบังคับคดี และที่สำคัญกระทบต่อผู้ร้องซึ่งเป็นบุคคลภายนอกผู้เข้าสู่ราคาโดยสุจริตและได้สิทธิอันเกิดจากสัญญาซื้อขายโดยชอบแล้ว โจทก์จึงไม่มีสิทธิถอนการบังคับคดีที่จะส่งผลให้สัญญาซื้อขายที่บริบูรณ์แล้วเป็นอันสิ้นผล การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์ถอนการบังคับคดีเป็นการกระทำไปโดยผิดหลงอันเกิดจากการกระทำของโจทก์ ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่สุจริตตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 5 ที่ส่งผลให้เจ้าพนักงานบังคับคดีถอนการบังคับคดีตามคำสั่งศาล ทำให้กระบวนการปฏิบัติการชำระหนี้ตามสัญญาซื้อขายถูกแทรกแซงและต้องหยุดชะงักลง กรณีจึงมีเหตุอันสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมที่จะต้องเพิกถอนคำสั่งศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้โจทก์ถอนการบังคับคดีที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ 24562 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ที่ศาลล่างทั้งสองมีคำสั่งให้ยกคำร้องนั้นไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของผู้ร้องฟังขึ้น อนึ่ง เนื่องจากระยะเวลาที่ผู้ร้องขอขยายเวลาชำระราคาส่วนที่เหลือได้ล่วงพ้นไปแล้ว จึงเห็นสมควรเยียวยาผู้ร้องให้สามารถปฏิบัติการชำระหนี้ตามสัญญาซื้อขายต่อไปได้ด้วยการให้ผู้ร้องมีสิทธินำเงินส่วนที่เหลือมาชำระต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีภายในเวลา 60 วันนับแต่วันที่อ่านคำพิพากษาศาลฎีกาให้ผู้ร้องฟัง เพื่อให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการตามสัญญาซื้อขายต่อไป พิพากษากลับ ให้เพิกถอนคำสั่งศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้โจทก์ถอนการบังคับคดีที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ 24562 พร้อมสิ่งปลูกสร้าง ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการตามสัญญาซื้อขายที่ดินที่ทำไว้กับผู้ร้องเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2564 ต่อไป แต่เนื่องจากระยะเวลาที่ผู้ร้องขอขยายเวลาชำระราคาส่วนที่เหลือได้ล่วงพ้นไปแล้ว จึงให้ผู้ร้องมีสิทธินำเงินส่วนที่เหลือมาชำระต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีภายในเวลา 60 วัน นับแต่วันที่อ่านคำพิพากษาศาลฎีกาให้ผู้ร้องฟัง เพื่อให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการตามสัญญาซื้อขายต่อไป ให้โจทก์และจำเลยร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลแทนผู้ร้อง โดยกำหนดค่าทนายความทั้งสามศาลให้รวม 30,000 บาท และกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้รวม 5,000 บาท

องค์คณะ

สอนชัย สิริวิทยกุล · ชาญณรงค์ ปราณีจิตต์ · ทวีศักดิ์ อุณนาทรรัตนกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2587/2567>